

[Steffensen]

landsbyer. Vi er særdeles tilfredse med ministerens bemærkninger derom i redegørelsen.

Det er indlysende, at planlægningen hidtil har forudsat et vækstsamfund. Det gælder ikke mere i samme grad. Det må vi tage til efterretning, og det må vi indrette os efter. Derfor bliver planlægningen nødt til at være så fleksibel, at planerne kan tilrettes eller indrettes efter disse vilkår undervejs; ellers bliver de ganske enkelt ubrugelige. Det gælder både regionplaner, kommuneplaner og lokalplaner.

Det er også det, vi forstår ved ministerens tanker om, at det er nødvendigt med en opblødning omkring alle disse forskellige sektorer. Det er ikke noget, der bare gælder miljøministerens område. Det er simpelt hen nødvendigt, at vi i alle de store sektorplanlægningstendenser prøver på at få de ret skarpe skel, der har været imellem mange af sektorerne, blødt op på en sådan måde, at de går ind i en større helhed, at de ses under ét som en større helhed. Det må også sikres gennem landsplanlægningen, at det fortsat er attraktivt at drive landbrug med alsidig drift – jeg vil gerne sætte streg under det sidste, det alsidige, for det er den ensidige driftsform, der har en ødelæggende virkning på miljøet – også på andre faktorer, men navnlig på miljøet. Det kender vi alle. Det er rigtigt, at der er mange interesser forbundet med dette, og de går på tværs af sektorerne.

Kristeligt folkeparti ønsker, at de større byer har mulighed for at omdannes efter et mønster, som også fremmer den decentrale udvikling. Hvor det er muligt, bør der skabes lokalområder med de nødvendige serviceforanstaltninger og servicefaciliteter inden for det område, det drejer sig om, såvel ved offentlige som ved private initiativer. Det betyder, at lettere og ikke-forurenende industri med fordel vil kunne komme ind under disse forhold, lokaliseret på en sådan måde, at transportproblemerne undgås. Hvad der måske er nok så vigtigt, er, at ansvarsfølelsen for hele samfundet og for hele området øges.

Der bør i størst mulig udstrækning tages menneskelige hensyn, også når den ældre bydel skal saneres og fornyes. Det betyder, at brugelige boliger ikke må rives ned, men skal, hvor det ellers er rimeligt og økonomisk forsvarligt, istandsættes. Vi synes, det er et interessant afsnit, miljøministeren har om dette. Jeg vil gerne sige, at det er en ikke

uvæsentlig, måske endda en meget stor udfordring til nutiden, både når det drejer sig om planlægningen for vore større byer og sanering deraf, og når det drejer sig om udførelsen af dette arbejde. Det er en stor udfordring – måske på sin vis større end dér, hvor det bare drejer sig om at bygge nyt på nyt land. Saneringen af de gamle bykvarterer vil blive en væsentlig opgave i de kommende år. Her er det vigtigt, at mindre industri og håndværk, der altså ikke forurener områderne, ikke kræves udflyttet til specielle industriområder. Det er jo således, at det oftest vil være med til at fjerne den økonomiske eksistensmulighed.

Det er vigtigt i al den planlægning, at vi sikrer de rekreative områder med alt, hvad dertil hører. Der er ikke tid til – og det er heller ikke nødvendigt – at gå ind på de enkelte punkter, men jeg vil dog sige, at det er også vigtigt, at man tænker på en speciel faktor her i forbindelse med de rekreative områder, og når det drejer sig om byerne, at man er opmærksom på ikke bare, som tidligere nævnt af andre ordførere, den kollektive trafik, men også den bløde trafik.

Til slut vil jeg give udtryk for, at kristeligt folkeparti er meget enig i ministerens grundsynspunkter i redegørelsen. Vi synes, at det, der er fremlagt her, er der perspektiv i. Hvad der måske er nok så vigtigt, er, at det også er noget, der er gehør for i kommunerne, der skal leve op til de rammeplaner, som dette folketing skal vedtage.

Agerschou (SF):

I det debatoplæg fra miljøministeriet, der hedder »Hvad gør vi ved Danmark?«, er der et afsnit med overskriften »Udviklingstendenser for befolkningen i Danmark«. Her fremhæves bl.a., at de kommende års samfundsudvikling kan betyde, at der sker en opdeling i befolkningen, og at en sådan opdeling vil kunne betyde stadig dybere skel og på længere sigt et øget modsætningsforhold mellem de forskellige befolkningsgrupper. Det fremhæves, at befolkningen faktisk allerede i dag kan opdeles i 3 hovedgrupper, nemlig dem, der har arbejde hele tiden, dem, der har arbejde noget af tiden, og dem, der slet ikke har arbejde. Disse grupper er ikke fastcementerede i øjeblikket. Der er hele tiden bevægelse. Men i debatoplægget frygter